

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 591

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 septembrie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
682.		263/722/494.	
— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de amendament dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Londra la 6 iulie 2001, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea „Proiectului privind conservarea energiei termice”, semnat la Londra la 13 aprilie 1997	2	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului apelor și protecției mediului și al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România	5–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		298.	
Decizia nr. 187 din 19 iunie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	2–4	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind interzicerea comercializării și administrării unor substanțe cu acțiune thyreostatică și a celor betaagoniste la animalele de fermă	14–16
		1.599.	
		— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămirilor pentru modificarea Deciziei nr. 1.494/2001 privind aplicarea pe teritoriul României a sistemului de tranzit comun pentru mărfurile transportate pe cale ferată	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de amendament dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Londra la 6 iulie 2001, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea „Proiectului privind conservarea energiei termice”, semnat la Londra la 13 aprilie 1997

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 284 din 30 august 2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul de amendament dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Londra la 6 iulie 2001, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și

Dezvoltare pentru finanțarea „Proiectului privind conservarea energiei termice”, semnat la Londra la 13 aprilie 1997, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 7 septembrie 2001.
Nr. 682.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 187
din 19 iunie 2001**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Claudia Miu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Constantin Oprean în Dosarul nr. 9.436/2000 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind nefondată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale referitoare la prevederile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 septembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 9.436/2000, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Constantin Oprean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 11 alin. (2) și art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe contravin prevederilor art. 72 alin. (3) lit. k) și l), precum și ale art. 114 din Constituție, „deoarece instituția ordonanței președințiale este reglementată prin lege organică, respectiv prin dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, cu respectarea condițiilor exprese prevăzute de acest text“.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, „deoarece ordonanțele de urgență, așa cum este și Ordonanța nr. 40/1999, pot fi emise atât în domeniul legilor ordinare, cât și în domeniul legilor organice, singura condiție fiind existența unor situații excepționale“. De asemenea, consideră că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale privind suprimarea unei căi de atac, „deoarece potrivit art. 125 și 128 din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești, a procedurii de judecată și a condițiilor de exercitare a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, intră în competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui o procedură specială pentru soluționarea cu celeritate a litigiilor privind dreptul de folosință a imobilelor“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere se invocă jurisprudența

Curții Constituționale, ca, de exemplu, deciziile nr. 99/2000, nr. 111/2000, nr. 113/2000 și nr. 136/2000.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 11 alin. (2) și art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, dispoziții al căror conținut este următorul:

— Art. 11 alin. (2): *„Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.“;*

— Art. 25: *„Litigiile dintre proprietari și chiriași, legate de schimbul obligatoriu de locuință, sunt de competența judecătorei în raza căreia se află imobilul. Hotărârea pronunțată de judecătoreie poate fi atacată cu recurs. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.“*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 72 alin. (3) lit. k) și l) și ale art. 114 din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 72 alin. (3) lit. k) și l): *„Prin lege organică se reglementează: [...]*

k) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;

l) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;“;

— Art. 114: *„(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la

împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).“

Cu privire la argumentele aduse de autorul excepției Curtea constată că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului emise în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând nemijlocit din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece *cazul excepțional* ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, care, dacă ar fi interzisă, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției delegării legislative. În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998.

De asemenea, prin Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 31 decembrie 1997, Curtea Constituțională a

statuat că, „din cuprinsul prevederilor art. 72 alin. (3) din Constituție și al celorlalte dispoziții constituționale nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legilor organice; fără îndoială, în conținutul unor asemenea reglementări pot exista și norme de domeniul legii organice care atrag, deci, adoptarea lor cu majoritatea prevăzută de Constituție pentru astfel de legi. Aceasta nu înseamnă transformarea tuturor dispozițiilor Codului de procedură civilă în prevederi de natura legii organice, deoarece astfel s-ar ajunge, practic, la completarea Constituției, care reglementează expres și limitativ domeniile rezervate acestei categorii de legi, între care nu figurează dispoziții legale privind procedura civilă“.

În practica sa jurisdicțională Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în acest sens asupra dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, ca, de exemplu, prin deciziile nr. 26 din 30 ianuarie 2001 și nr. 25 din 23 ianuarie 2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 15 februarie 2001, și, respectiv, nr. 171 din 4 aprilie 2001.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerențele și soluțiile acelor decizii subzistă și în speța de față, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerențele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și ale art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Constantin Oprean în Dosarul nr. 9.436/2000 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 iunie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,

Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII,
ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 263/17 iulie 2001

MINISTERUL APELOR
ȘI PROTEȚIEI MEDIULUI
Nr. 722/1 august 2001

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
ȘI FAMILIEI
Nr. 494/18 iulie 2001

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul apelor și protecției mediului și ministrul sănătății și familiei, văzând Nota comună nr. 118.778/105.647/GP/DB 6.187/2001, în baza prevederilor Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările ulterioare, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Comisia interministerială pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România funcționează în cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și

Pădurilor — Direcția generală strategii și politici în agricultură și produse derivate — Direcția politici și strategii în producția vegetală și are componența prezentată în anexa nr. 1 la regulament.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data publicării acestuia.

p. Ministrul agriculturii,
alimentației și pădurilor,
Ovidiu Natea,
secretar de stat

p. Ministrul apelor
și protecției mediului,
Florin Stadiu,
secretar de stat

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

REGULAMENT

privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România

Dispoziții generale

Art. 1. — În România fabricarea, comercializarea și utilizarea îngrășămintelor chimice se fac pe baza autorizării și omologării acestora de către Comisia interministerială pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România, denumită în continuare *Comisie*.

Art. 2. — În înțelesul prezentului regulament, sub denumirea de *îngrășămintă* sunt cuprinse toate produsele destinate pentru îmbunătățirea fertilității solului și a nutriției plantelor, aplicate atât pe sol, cât și pe plante, ca amendamente de sol, îngrășămintă chimice, îngrășămintă organo-minerale, îngrășămintă biologice și stimulatori de creștere.

Art. 3. — (1) În România nu se autorizează și nu se omologhează îngrășămintele naturale și nămolurile de la stațiile de epurare, produse pe teritoriul altor state.

(2) Cu excepția gunoiului de grajd, toate celelalte îngrășămintă organice produse în țară sau importate trebuie autorizate și omologate.

Art. 4. — Activitatea de cercetare-testare în vederea autorizării și omologării îngrășămintelor are drept scop

cunoașterea însușirilor fizico-chimice și biologice ale acestora, a influenței lor asupra solului, subsolului și apelor subterane în vederea prevenirii poluării mediului, precum și a influenței asupra producției plantelor și a calității recoltei.

CAPITOLUL I

Componența Comisiei

Art. 5. — Comisia se organizează și funcționează în cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor — Direcția generală strategii și politici în agricultură și produse derivate.

Art. 6. — Comisia este condusă de un președinte și are în componența ei 4 vicepreședinți, 11 membri și un secretar permanent.

a) Președintele Comisiei este secretarul de stat al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor în a cărui competență este activitatea de folosire a îngrășămintelor.

b) Vicepreședinți sunt:

1. directorul Direcției politici și strategii în producția vegetală;

ANEXĂ

2. reprezentantul Ministerului Apelor și Protecției Mediului;

3. reprezentantul Ministerului Sănătății și Familiei;

4. directorul Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie.

c) Secretarul Comisiei este specialistul cu atribuții privind utilizarea îngrășămintelor din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

d) Membrii Comisiei sunt delegați permanenți ai ministerelor și institutelor de cercetări cu responsabilități în domeniu și sunt desemnați de conducătorii instituțiilor respective.

Art. 7. — Calitatea de membru al Comisiei este incompatibilă cu calitatea de membru în organele de administrație și conducere ale societăților care au ca obiect de activitate fabricarea, importul și utilizarea îngrășămintelor chimice.

Art. 8. — Comisia se întrunește trimestrial în ședință, la convocarea secretarului, cu minimum 10 zile înainte de ziua fixată pentru ținerea acesteia, prezentându-se ordinea de zi. De asemenea, Comisia se poate întruni și în mod excepțional, când este cazul.

Art. 9. — (1) Ședințele sunt conduse de președinte sau de un vicepreședinte.

(2) Procesele-verbale ale ședințelor se redactează de secretarul Comisiei într-un registru parafat și numerotat.

(3) Ședințele Comisiei se țin cu prezența obligatorie a trei pătrimi din componența acesteia, iar hotărârile se iau cu votul a trei pătrimi din numărul membrilor prezenți.

(4) La ședințele Comisiei pot participa, fără drept de vot, ca invitați, specialiști care au executat analizele pentru autorizare sau omologare.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Comisiei

Art. 10. — Comisia autorizează și omologează noile îngrășăminte din producția internă și din import pentru folosirea acestora în agricultură și silvicultură.

Art. 11. — Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie este autoritatea autorizată de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor să execute testarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import în rețeaua oficială de testare și să întocmească documentația pe baza căreia se vor face autorizarea și omologarea îngrășămintelor.

Art. 12. — (1) Îngrășămintele noi din producția internă și din import, care se dovedesc eficiente din primul an de testare, se autorizează pentru a fi folosite două cicluri de producție consecutive, conform autorizației prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Îngrășămintele noi din producția internă și din import, care după autorizare sunt la fel de eficiente două cicluri de producție, se omologează, eliberându-se certificat de omologare (anexa nr. 3).

(3) Îngrășămintele noi din producția internă și din import, care au fost testate timp de 3 ani și se dovedesc eficiente,

se omologează conform certificatului de omologare (anexa nr. 3).

Art. 13. — (1) Comisia retrage autorizația pentru îngrășămintele noi din producția internă și din import:

a) dacă acestea conțin produse de uz fitosanitar având componente active neautorizate pentru utilizare prin normele Uniunii Europene;

b) dacă în perioada de testare după autorizare nu dovedesc că sunt eficiente.

(2) Retragera autorizației se face pe baza analizei dosarului conținând documentația și buletinele cu rezultatele testărilor efectuate de Comisie.

CAPITOLUL III

Autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România

Art. 14. — Sunt supuse autorizării și/sau omologării toate îngrășămintele noi produse în țară sau din import, care sunt propuse pentru a fi folosite în agricultură și silvicultură și care conțin numai substanțe active autorizate pentru utilizare prin normele Uniunii Europene.

Art. 15. — (1) Cererile pentru autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor noi din producția internă sau din import se depun de agenții economici, persoane fizice sau juridice, la secretariatul Comisiei.

(2) Cererea pentru autorizare și/sau omologare se întocmește în două exemplare conform modelelor prezentate în anexele nr. 4 și nr. 4.1.

(3) Cererea pentru autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import este însoțită de documentele prezentate în anexa nr. 5, în original și în copie.

(4) Cererea pentru autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import, împreună cu documentația prezentată în anexa nr. 5, în original, se transmite Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie în termen de 3 zile de la primirea acesteia.

(5) Secretarul Comisiei va deschide un registru pentru înregistrarea cererilor privind autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor și va păstra exemplarul al doilea al întregii documentații.

Art. 16. — (1) Agenții economici, persoane fizice sau juridice, care solicită autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor noi se adresează în termen de 5 zile de la depunerea cererii Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie pentru contractarea activității de testare în rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor.

(2) Rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor noi pentru autorizarea și/sau omologarea acestora este organizată de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie în colaborare cu institutele și stațiunile de cercetare de profil și cu unele stațiuni zonale de cercetare agricolă (anexa nr. 6).

Art. 17. — (1) Toate îngrășămintele noi supuse autorizării și/sau omologării se analizează și se certifică de

către Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie în ceea ce privește:

— conformitatea compoziției specifice indicate de producător;

— însușirile fizico-chimice și influența acestora asupra solului și plantelor;

— gradul de protecție ecologică în vederea prevenirii poluării solului, apelor și recoltelor.

(2) Analizele chimice se execută prin metode unitare, potrivit standardelor ISO și CEN.

Art. 18. — (1) Amestecurile de îngrășăminte cu pesticide supuse autorizării și/sau omologării trebuie să fie însoțite în mod obligatoriu de certificatul de autorizare și/sau omologare eliberat de Comisia interministerială pentru autorizarea și/sau omologarea produselor de uz fitosanitar. Pesticidele care intră în amestecul cu îngrășămintele supuse autorizării și/sau omologării trebuie să conțină numai substanțe active permise la utilizare prin normele Uniunii Europene.

(2) Amestecurile de îngrășăminte chimice cu pesticide supuse autorizării și/sau omologării, ale căror pesticide nu au fost omologate în România, se autorizează și/sau se omologhează numai în condițiile în care substanțele active ale pesticidelor sunt autorizate pentru utilizare prin normele Uniunii Europene, urmând procedura obișnuită de testare în paralel de către Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie și de institutele abilitate pentru testarea produselor de uz fitosanitar.

(3) Toate amestecurile de îngrășăminte cu pesticide vor purta etichete pe ambalaje, pe care se va înscrie grupa de toxicitate, și se vor menționa expres, în limba română, condițiile privind manipularea, transportul și măsurile de securitate a personalului, care trebuie respectate la folosirea acestora.

(4) Aceleași mențiuni exprese vor fi notificate și în tehnologiile de utilizare a acestor amestecuri de produse.

Art. 19. — (1) Pentru îngrășămintele și/sau amestecurile de îngrășăminte cu pesticide din producția internă și din import, supuse testării în vederea autorizării și/sau omologării, solicitantul este obligat să obțină avizul sanitar.

(2) În acest scop Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie va trimite o solicitare către Institutul de Sănătate Publică București, împreună cu buletinul de analiză fizico-chimică elaborat de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie și documentația privind compoziția chimică completă a produsului.

(3) Pentru îngrășăminte în amestec cu pesticide se va depune în plus documentația privind toxicitatea acută a produsului.

Art. 20. — Pentru îngrășămintele și/sau amestecurile de îngrășăminte cu pesticide noi din producția internă și din import, supuse testării și/sau omologării, solicitantul este obligat să obțină avizul de mediu care se eliberează de Ministerul Apelor și Protecției Mediului pe baza fișei de caracterizare ecotoxicologică a produsului și a buletinelor de analiză fizico-chimice emise de Institutul de Cercetări

pentru Pedologie și Agrochimie, precum și a altor informații care pot fi solicitate.

Art. 21. — Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, pe baza analizelor de laborator privind caracteristicile și însușirile îngrășămintelor supuse autorizării și/sau omologării, precum și a rapoartelor privind testarea acestora în rețeaua oficială de testare, întocmește documentația respectivă cu propunerea de autorizare sau omologare.

Art. 22. — (1) Comisia, în baza documentației întocmite de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie și a avizelor sanitar și de mediu, hotărăște autorizarea sau omologarea îngrășămintelor, după caz.

(2) Produsele a căror documentație corespunde prevederilor art. 12 alin. (1) se autorizează pentru a putea fi testate în condiții de producție în rețeaua de testare oficială a Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie pe suprafețe care să nu depășească 9.000 (nouă mii) ha pentru culturile cerealiere, plante tehnice, culturi furajere, 1.000 (una mie) ha pentru pomi fructiferi, viță de vie și culturi de legume și 10 (zece) ha pentru flori.

(3) Produsele a căror documentație corespunde prevederilor art. 12 alin. (2) se omologhează după o perioadă de testare de minimum 3 ani.

(4) La cererea producătorului de îngrășăminte, în cazuri excepționale, când sunt necesare încercări și experimentări suplimentare pentru același produs testat inițial, perioada autorizării se prelungește cu un an.

(5) Agenții economici care suportă cheltuielile de omologare au drept de exclusivitate asupra produsului respectiv în următorii 5 ani de la data omologării.

(6) Documentația întocmită de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie pentru autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor chimice noi este prezentată în anexa nr. 7.

Art. 23. — Agenții economici, persoane fizice sau juridice, care au solicitat testarea îngrășămintelor noi în vederea autorizării și/sau omologării, pun la dispoziție Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, în mod gratuit, cantitățile de produse stabilite prin contractul de testare, pentru testarea în câmpuri experimentale și pentru încercarea în condiții de producție.

Art. 24. — (1) Certificatul de omologare este valabil pentru o perioadă de 7 ani.

(2) Orice schimbare intervenită în formula îngrășământului — schimbarea conținutului în substanță activă, a caracteristicilor fizico-chimice, schimbarea tehnologiei — înseamnă obținerea unui produs nou ce se va supune în mod obligatoriu testelor de autorizare și/sau omologare.

(3) Producătorii de îngrășăminte omologate sunt răspunzători pentru menținerea produsului la parametrii și calitatea pe care acestea le-au avut la data omologării.

(4) Îngrășămintele care se importă și care nu sunt autorizate sau omologate în România urmează aceeași procedură de testare și omologare, indiferent dacă acestea au compoziția chimică asemănătoare cu a altor îngrășăminte incluse în lista cuprinzând îngrășămintele omologate.

Art. 25. — (1) Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie va stabili la încheierea contractului de testare cu agenții economici, persoane fizice sau juridice, care solicită autorizarea și/sau omologarea de îngrășăminte noi produse în țară sau din import, următoarele:

— culturile la care urmează să se facă testarea îngrășămintelor noi, atât în câmpuri experimentale, cât și în condiții de producție;

— îngrășămintele noi, cantitățile și data până la care acestea trebuie predate Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie.

(2) Produsele care nu se depun în termenele și cantitățile stabilite prin contractul de testare vor fi testate în anul următor, cu excepția celor folosite în sere.

Art. 26. — Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie va depune la secretarul Comisiei un exemplar al contractului de testare a îngrășămintelor noi pentru a autoriza producerea în țară sau pentru a autoriza importul cantităților prevăzute în procedura pentru autorizare și/sau omologare.

Art. 27. — Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie va prezenta secretarului Comisiei lista cuprinzând îngrășămintele noi introduse în testare, stadiul cercetărilor și rezultatele obținute în vederea informării Comisiei.

Art. 28. — Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie va ridica și va analiza în condiții de laborator, din 2 în 2 ani, probe de îngrășămintă omologate de la toți producătorii interni, conform unui grafic propriu de lucru, și va face propuneri Comisiei privind menținerea omologării sau retragerea certificatelor de omologare.

Art. 29. — (1) Producătorii și importatorii de îngrășămintă care au fost omologate până la data de 31 decembrie 1997 au obligația de a contracta cu Institutul

de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie certificarea însușirilor fizico-chimice ale îngrășămintelor respective și, pe baza acestor analize, a avizului sanitar și de mediu, să propună Comisiei eliberarea de certificate noi de omologare până la data de 31 decembrie 2002.

(2) Tarifele care se percep pentru certificarea însușirilor fizico-chimice ale acestor îngrășămintă sunt prevăzute la pct. 1 lit. c) din anexa nr. 8.

(3) Îngrășămintele care nu vor urma această procedură își pierd calitatea de produse omologate, nu se mai comercializează și nici nu se mai utilizează în România.

Art. 30. — (1) Comisia actualizează anual, pe baza documentației depuse de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, lista cuprinzând îngrășămintele autorizate și omologate pentru folosire în agricultură și silvicultură.

(2) Lista va cuprinde produsul, denumirea comercială, numărul și data autorizației sau certificatului de omologare, substanța activă, caracteristicile fizico-chimice, dozele sau concentrațiile de aplicare, culturile pentru care sunt recomandate să fie folosite, date asupra toxicologiei, ambalaje și reguli de protecție a muncii, protecția mediului, a sănătății oamenilor și animalelor.

Art. 31. — Comisia este organismul care soluționează pe baza documentației întocmite de autoritatea în domeniu sesizările și reclamațiile de piraterie a producerii și comercializării îngrășămintelor.

Art. 32. — Tarifele care se percep pentru testare în rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor noi în vederea autorizării și/sau omologării sunt prezentate în anexa nr. 8.

Art. 33. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

COMPONENȚA

Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România

Președinte — secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor

Vicepreședinți: 1. directorul Direcției politice și strategii în producția vegetală din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor;

2. reprezentantul Ministerului Apelor și Protecției Mediului;

3. reprezentantul Ministerului Sănătății și Familiei;

4. directorul Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie.

Membri: 1. șeful laboratorului de agrochimie și nutriția plantelor din cadrul Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie;

2. șeful colectivului de certificare a calității îngrășămintelor din cadrul Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie;

3. șeful laboratorului de agrochimie și pedologie din cadrul Institutului de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Fundulea;

4. directorul științific al Institutului de Cercetări pentru Legume și Flori Vidra;

5. directorul științific al Institutului de Cercetări pentru Pomicultură Mărăcineni;

6. directorul științific al Institutului de Cercetări pentru Viticultură și Vinificație Valea Călugărească;

7. directorul științific al Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice;

8. directorul științific al Institutului de Chimie Alimentară;
 9. directorul științific al Institutului de Biologie și Nutriție
 Animală;
 10. reprezentantul Ministerului Sănătății și Familiei;

11. reprezentantul Ministerului Apelor și Protecției
 Mediului.

Secretar — specialistul cu probleme de îngrășăminte din
 cadrul Direcției politici și strategii în producția vegetală din
 cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

*ANEXA Nr. 2
 la regulament*

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
 Comisia interministerială pentru autorizarea
 și omologarea îngrășămintelor folosite în România

AUTORIZAȚIE Nr.

În baza rezultatelor obținute în rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor și a certificării
 calității, prezentate în Referatul nr. al Institutului de Cercetări pentru Pedologie
 și Agrochimie, Comisia interministerială pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite
 în România, întrunită în ședință la data de, a autorizat pe o durată
 de ani folosirea în agricultură și silvicultură a produsului descris mai jos:

Denumirea comercială
 Producător/Solicitantul autorizației

 Caracteristici fizico-chimice.....

 Speciile de plante pentru care se autorizează folosirea.....

 Modul de folosire

 Măsuri de igienă și tehnica securității muncii

 Măsuri pentru protecția mediului, a sănătății oamenilor și a animalelor

 Prezenta autorizație este valabilă până la data de

Președinte,

.....

*ANEXA Nr. 3
 la regulament*

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
 Comisia interministerială pentru autorizarea
 și omologarea îngrășămintelor folosite în România

CERTIFICAT DE OMOLOGARE Nr.

În baza rezultatelor pozitive obținute în rețeaua de testare oficială a îngrășămintelor și a cer-
 tificării calității, prezentate în Referatul nr. al Institutului de Cercetări pentru
 Pedologie și Agrochimie București, Comisia interministerială pentru autorizarea și omologarea
 îngrășămintelor folosite în România, întrunită în ședință la data de, a
 omologat pentru folosire în agricultură și silvicultură produsul descris mai jos:

Denumirea comercială
 Producător/Solicitantul omologării

 Caracteristici fizico-chimice.....

 Compoziția chimică

Speciile de plante pentru care se autorizează folosirea.....

.....

Modul de folosire

.....

Perioada de valabilitate

Măsuri de igienă și tehnica securității muncii

.....

Măsuri pentru protecția mediului, a sănătății oamenilor și a animalelor

.....

Orice modificare în compoziția fizică, chimică sau în denumirea produsului va face obiectul unei noi cereri de omologare.

Președinte,

.....

*ANEXA Nr. 4
la regulament*

Nr. de înregistrare din

CERERE

pentru autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import

I. Persoane fizice

Domnul/Doamna, domiciliat/domiciliată în,
(comună, oraș, municipiu)

str. nr., bloc, sc., ap.,
județul/sectorul, posesor al buletinului/cărții de identitate seria, nr.,

codul numeric personal

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

II. Solicit:

— autorizarea produsului

— omologarea produsului

în calitate de producător intern, importator,
distribuitor

(denumirea firmei)

III. Produsul are următoarele caracteristici fizico-chimice și biologice:

.....

.....

.....

Produsul este omologat în țara, din care se importă cu certificat de omologare
nr. seria

Producătorul de îngrășămintă noi își dă acordul pentru distribuitorul,
în vederea omologării produsului.

Data

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

ANEXA Nr. 4.1

la regulament

Nr. de înregistrare din

CERERE**pentru autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import****I. Persoane juridice**Agentul economic
(societatea, firma, fundația)cu sediul în localitatea, str. nr.,
județul/sectorul, înregistrat la registrul comerțului sub nr.,
codul fiscal nr., reprezentat prin domnul/doamna, în calitate
de reprezentant legal, posesor al buletinului/cărții de identitate seria nr.,
codul numeric personal

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

II. Solicit:

— autorizarea produsului

— omologarea produsului

în calitate de producător intern, importator,
distribuitor

(denumirea firmei)

III. Produsul are următoarele caracteristici fizico-chimice și biologice:

.....

.....

.....

Produsul este omologat în țara din care se importă cu Certificat de omologare nr.
seriaProducătorul de îngrășăminte noi își dă acordul pentru distri-
butorul, în vederea omologării produsului.

Data

.....
(numele și prenumele).....
(semnătura)

ANEXA Nr. 5

la regulament**DOCUMENTAȚIA****care se depune de către agenții economici, persoane fizice sau juridice, în vederea autorizării
și/sau omologării îngrășămintelor chimice noi**

1. Caracterizarea produsului de către producător
2. Acordul producătorului de îngrășăminte pentru distribuitorul care solicită omologarea
3. Certificat de omologare din țara în care este produs, în cazul îngrășămintelor importate
4. Buletine de analiză referitoare la compoziția fizico-chimică a îngrășămintelor.

ANEXA Nr. 6

la regulament**REȚEAUA OFICIALĂ****de testare pentru îngrășăminte noi în vederea omologării**

Pentru testarea calității și eficienței îngrășămintelor noi și pentru elaborarea documentațiilor necesare Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România, a fost înființată prin Dispoziția Academiei de Științe Agricole și Silvicultură nr. 317/1976, actualizată prin Dispoziția nr. 397/1993, Rețeaua de testări pentru îngrășăminte noi în vederea omologării. Rețeaua menționată este organizată de către Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie în colaborare cu unități de cercetare din cadrul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură și funcționează în subordinea Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie pe baza următoarelor principii:

1. Rețeaua de experiențe cu caracter de testare și și stațiunile de profil, precum și în unele stațiuni experi-
încercare a îngrășămintelor noi este amplasată la institutele mentale de importanță zonală (anexa nr. 6.1).

2. Rețeaua de experiențe pentru testarea îngrășămintelor funcționează pe bază de contracte încheiate între Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie și unitățile experimentatoare, iar finanțarea se face de către Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie din contracte încheiate de acesta cu agenții economici, persoane fizice sau juridice, care solicită testarea unor îngrășăminte și certificarea calității în vederea autorizării sau omologării.

3. Analizele privind însușirile calitative și controlul calității îngrășămintelor se execută în laboratorul de agrochimie al Institutului de Cercetări pentru Pedologie și

Agrochimie prin metode adecvate și în acord cu standardele ISO, corespunzător criteriilor stabilite prin regulamentul de funcționare a Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România.

4. Datele centralizate din rețeaua de experimentări pentru testarea îngrășămintelor și concluziile sunt prezentate Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România în documentația înaintată în acest scop.

5. Metodologia de testare este cea prezentată în anexa nr. 6.2.

ANEXA Nr. 6.1

la regulament

REȚEAUA

experiențelor cu caracter de testare și încercare a noilor tipuri de îngrășăminte

1. Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, baza experimentală: laboratorul de agrochimie și casa de vegetație

2. Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Fundulea, baza experimentală Fundulea (încercări la grâu, porumb, floarea-soarelui și soia)

3. Institutul de Cercetări pentru Cultura Cartofului, baza experimentală Brașov (încercări la cartof)

4. Institutul de Cercetări pentru Legumicultură și Floricultură, baza experimentală Vidra (încercări în câmp și în seră la tomate)

5. Institutul de Cercetări pentru Pomicultură Mărăcineni, baza experimentală Mărăcineni (încercări la pomi)

6. Institutul de Cercetări pentru Viticultură și Vinificație, baza experimentală Valea Călugărească (încercări la vița de vie)

7. Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri, baza experimentală Dăbuleni (încercări la grâu, porumb și vița de vie)

8. Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Combaterea Eroziunii Solului, baza experimentală Perieni (încercări la grâu și porumb)

9. Institutul de Cercetări și Producție pentru Cultura Pajiștilor Brașov, baza experimentală Măgurele (încercări la pajiști naturale)

10. Stațiunea Centrală de Cercetări pentru Ameliorarea Solurilor Sărăturate Brăila, bazele experimentale din terasă și Insula Mare a Brăilei (încercări la porumb, cartof, floarea-soarelui și soia)

11. Stațiunea de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Albota (încercări la grâu și porumb)

NOTĂ:

Testarea îngrășămintelor se face diferențiat, în funcție de tip, numai în unele unități și zone pentru care îngrășămintele respective prezintă interes.

12. Stațiunea de Cercetări pentru Culturi Irigate Valu lui Traian (încercări la grâu, porumb, floarea-soarelui și soia)

13. Stațiunea de Cercetări Agricole Podu Iloaiei (încercări la grâu și porumb)

14. Stațiunea de Cercetări Agricole Turda (încercări la grâu și porumb)

15. Stațiunea de Cercetări Agricole Lovrin (încercări la grâu și porumb)

16. Stațiunea de Cercetări Agricole Caracal (încercări la grâu, porumb și soia)

17. Stațiunea de Cercetări și Producție pentru Cultura Cartofului Târgu Jiu

18. Stațiunea de Cercetări și Producție pentru Cultura Sfeclei de Zahăr Brașov

19. Stațiunea de Cercetări și Producție pentru Cultura Sfeclei de Zahăr Roman

20. Stațiunea de Cercetări și Producție Legumicolă Ișalnița (încercări la principalele specii de legume)

21. Stațiunea de Cercetări și Producție Pomicolă Târgu Jiu (încercări la măr și prun)

22. Stațiunea de Cercetări și Producție Pomicolă Caransebeș (încercări la măr și prun)

23. Stațiunea de Cercetări și Producție Viti-Vinicolă Drăgășani

24. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca (încercări la grâu, porumb, legume și pomi fructiferi)

25. Institutul de Cercetări pentru Biologie Iași

26. Societatea Comercială „Chimenerg” — S.A. Craiova, baza experimentală Ișalnița.

ANEXA Nr. 6.2

la regulament

SCHEMA UNITARĂ

de experimentare în rețeaua de testare a îngrășămintelor

În funcție de tipul de îngrășământ ce urmează să fie testat, Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie stabilește cu solicitantul testării câmpurile experimentale în care se va efectua testarea, pentru a asigura atât cerințele de autorizare sau de omologare, cât și o zonare minimă.

Schema unitară de experimentare

Testarea se face cu 2 sau 3 martori:

- nefertilizat (M_1);
- fertilizat cu azotat de amoniu sau uree și superfosfat (M_2);

• fertilizat cu azotat de amoniu, respectiv uree, superfosfat și sare potasică (M_3).

În cazul testării unor îngrășăminte complexe, precum și pentru fertilizarea de bază la testarea îngrășămintelor foliare se pot utiliza ca martori și îngrășămintele complexe omologate: K 27 : 13,5 : 0, K 22 : 22 : 0, K 16 : 48 : 0, respectiv K 22 : 11 : 11 și K 16 : 16 : 16.

Norma de fertilizare și hibridul sau soiul vor fi cele considerate optime (raionate) în zona de cultură respectivă.

Îngrășămintele solide se vor aplica o dată cu lucrările de pregătire a solului pentru semănat (plantat).

Îngrășămintele lichide se vor aplica în proporție de două treimi o dată cu pregătirea solului pentru semănat (plantat) și în proporție de o treime în timpul vegetației în faza de creștere intensivă a plantelor.

Aplicarea îngrășămintelor tip LSA în timpul vegetației la culturile prășitoare este indicată o dată cu prașila I sau a II-a prin distribuire între rânduri fără contactarea directă a plantelor (se recomandă aplicarea cu instalația de distribuire prin furtun la baza brazdelor, montată pe cultivator).

La pom, viță de vie și pajiști aplicarea îngrășămintelor solide și lichide se va face astfel încât să se asigure valorificarea cât mai bună a substanței active din îngrășămintele testate în anul aplicării.

Îngrășămintele complexe foliare se vor aplica în variante fertilizate cu îngrășămintă solide (la nivelul matorului fertilizat) prin stropire pe plante, în cantitățile, concentrațiile și fazele indicate în prospectele specifice de utilizare.

La culturile de câmp: porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. se vor aplica 2—3 stropiri cu cantități de circa 500 l soluție/ha, în care concentrațiile de îngrășămintă vor fi de 0,5—1%.

La vița de vie și pomi fructiferi: 4—5 stropiri, folosindu-se la fiecare stropire 10 l produs/ha în concentrație de aplicare 1% (1.000 l soluție/ha), stropiri posibil de

asociat cu aplicarea diferitelor pesticide de combatere a bolilor și dăunătorilor (față de care prezintă compatibilitate).

Prima aplicare a tratamentului se execută cu 2—3 zile înainte sau după înflorire, iar următoarele, la 15—18 zile, o dată cu tratamentele fitosanitare.

La pajiști se execută un tratament printr-o stropire cu 8—10 l soluție/ha pentru fiecare coasă, în concentrație de 1% în fazele de dezvoltare vegetativă a frunzelor.

În varianta martor se va executa o stropire cu o cantitate echivalentă de apă. Alături de aceasta, în experiențele cu îngrășămintă foliare se recomandă introducerea unei variante martor suplimentare, un îngrășământ foliar omologat (Folifag, CF-231, CF-411 etc.) aplicat în aceleași concentrații ca și îngrășămintele complexe foliare care se propun spre testare.

În vederea interpretării corecte a rezultatelor experimentale asupra îngrășămintelor testate, în raportul (darea de seamă) la contract se vor preciza tipul de sol pe care s-a efectuat experiența și principalii indici agrochimici: pH, conținut de humus, azot total, fosfor total și mobil, potasiu mobil pe adâncimea de 0—20 cm sau de 0—30 cm.

De asemenea, se vor menționa: norma de fertilizare, soiul sau hibridul, datele climatice cu privire la precipitații și temperaturi, comparative cu media multianuală, precum și o scurtă caracterizare a condițiilor climatice în raport cu cerințele culturii la care se efectuează testarea.

Agenții economici care importă îngrășămintă au obligația ca la fiecare unitate de transport importată să efectueze buletin de analiză pentru fiecare produs la Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie.

Composturile pentru ciuperci se vor analiza din punct de vedere al compoziției chimice de către Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie și, pe baza buletinului de analiză, se va elibera abilitarea de import.

*ANEXA Nr. 7
la regulament*

DOCUMENTAȚIA

Întocmită de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie pentru autorizarea și/sau omologarea îngrășămintelor, care se depune la Comisia interministerială pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor noi folosite în România

1. Referatul Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie pentru produsul respectiv va cuprinde în detaliu:

- rezultatele testării în câmpurile experimentale;
- rezultatele obținute din încercările în condiții de producție, cu specificarea mărimii parcelor;
- buletine de analiză pentru certificarea caracteristicilor fizico-chimice și biologice prescrise de producător;
- recomandări de folosire.

2. Avizul de mediu
3. Avizul de sănătate.

Pentru fiecare produs se întocmește un dosar cuprinzând documentele în original și două documentații în xerocopie.

Documentația originală rămâne la secretarul Comisiei, cu un certificat de autorizare sau omologare.

*ANEXA Nr. 8
la regulament*

TARIFE

care se percep pentru testarea, autorizarea și omologarea îngrășămintelor

1. Tarifele care se percep și se încasează de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor sunt:

a) pentru autorizare — 100 dolari S.U.A./îngrășământ, inclusiv cu variantele de compoziție;

b) pentru omologare — 150 dolari S.U.A./îngrășământ, inclusiv cu variantele de compoziție;

c) pentru produsele care fac obiectul unei noi autorizări sau omologări în conformitate cu art. 24 alin. (2) și art. 29

alin. (1) din regulament — 50 dolari S.U.A./îngrășământ, inclusiv cu variantele de compoziție;

d) pentru schimbarea denumirii îngrășămintelor autorizate sau omologate — 50 dolari S.U.A./îngrășământ.

Tarifele care se achită de firmele române sau străine Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor se depun în contul acestuia.

a) pentru îngrășăminte lichide care se aplică pe plante (foliare) și îngrășăminte biologice	— 500 dolari S.U.A./test pe fiecare specie de plantă și punct (loc) de cercetare, inclusiv analiza recoltei, a solului și certificarea compoziției chimice și a calității produsului testat
b) pentru îngrășămintele solide care se aplică în sol	— 550 dolari S.U.A./test pe fiecare specie de plantă și punct (loc) de cercetare, inclusiv analiza recoltei, a solului și certificarea compoziției chimice și a calității produsului testat.

3. Tariful care se percepe și se încasează de Ministerul Sănătății și Familiei pentru emiterea avizului sanitar este de 50 dolari S.U.A. pentru fiecare produs.

4. Tariful care se percepe și se încasează de Ministerul Apelor și Protecției Mediului pentru emiterea

2. Tarifele care se percepe și se încasează de Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie pentru testarea îngrășămintelor în rețeaua organizată în colaborare cu unități de cercetare din subordinea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură se utilizează conform normelor legale în vigoare.

Tarifele pentru testare sunt:

avizului de mediu este de 50 dolari S.U.A. pentru fiecare produs.

Tarifele menționate în dolari S.U.A. se percepe în lei la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a României pentru ziua în care se face plata.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind interzicerea comercializării și administrării unor substanțe cu acțiune thyreostatică și a celor betaagoniste la animalele de fermă

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 142.585 din 13 iulie 2001 al Agenției Naționale Sanitare Veterinare, emite următorul ordin:

Art. 1. — În sensul prezentului ordin se înțelege prin:

a) *animale de fermă*: bovine, bubaline, cabaline, ovine, caprine, păsări și iepuri, animale domestice, precum și animalele sălbatice din aceste specii și rumegătoarele sălbatice crescute pe o proprietate;

b) *tratament terapeutic*: administrarea unei substanțe medicamentoase autorizate și înregistrate în România, în urma consultării unui animal, și stabilirea diagnosticului de către un medic veterinar;

c) *tratament în scop zootehnic*: administrarea unei substanțe medicamentoase autorizate și înregistrate în România, la un animal de fermă, în urma examinării acestuia de către un medic veterinar, în scopul sincronizării estrului și al pregătirii donatorilor și primitorilor pentru implanturi embrionare.

În cazul animalelor de acvacultură tratamentul în scop zootehnic constă în administrarea unor medicamente unui grup de animale de reproducție pentru inversarea sexului, după prescripția unui medic veterinar și sub responsabilitatea acestuia;

d) *tratament ilegal*: folosirea unor produse sau substanțe medicamentoase neautorizate, neînregistrate în România

sau înregistrate, dar folosite în alte condiții și scopuri decât cele stabilite de legislația națională.

Art. 2. — (1) Comercializarea și administrarea substanțelor thyreostatice și stilbenilor, derivatelor din stilbeni, a sărurilor și esterilor acestora sub orice formă la toate speciile de animale de fermă sunt interzise.

(2) Comercializarea substanțelor betaagoniste în vederea administrării lor la animalele ale căror produse sunt destinate consumului uman sau în alte scopuri decât cele prevăzute la pct. 2 al art. 3 este interzisă.

Art. 3. — (1) Administrarea sub orice formă a substanțelor care au acțiune thyreostatică, estrogenă, androgenă sau gestagenă și a substanțelor betaagoniste la toate animalele de fermă sau de acvacultură este interzisă.

(2) Comercializarea sau sacrificarea pentru consum uman a animalelor de fermă cărora li s-au administrat substanțe care au acțiune thyreostatică, estrogenă, androgenă, gestagenă sau betaagonistă ori a celor în care a fost depistată prezența acestor substanțe, dovedind că animalele în cauză au fost tratate conform prevederilor art. 4 și 5, este interzisă.

(3) Comercializarea pentru consum uman a animalelor de acvacultură cărora li s-au administrat substanțe cu

acțiune thyreostatică, estrogenă, androgenă, gestagenă sau betaagonistă, precum și a produselor derivate, prelucrate de la astfel de animale, este interzisă.

(4) Comercializarea cărnii sau prelucrarea acesteia de la animalele menționate la alin. (2) este interzisă.

Art. 4. — Autoritatea sanitară veterinară competentă, cu respectarea prevederilor art. 2 și 3, poate dispune:

1. administrarea la animalele de fermă, în scop terapeutic, a 17 β -estradiolului, testosteronului, progesteronului și a derivaților acestora;

2. folosirea acestor produse în scop terapeutic trebuie să aibă în vedere cerințele prevăzute de legislația națională, să fie autorizate și înregistrate, să fie administrate numai de către un medic veterinar, pe cale parenterală sau sub formă de bujii vaginale pentru tratamentul disfuncției ovariene, nu prin implant, și numai la animale corect identificate.

3. ținerea unei evidențe stricte de către medicul veterinar a animalelor supuse tratamentului cu astfel de substanțe, într-un registru în care se vor înscrie:

- identificarea animalului tratat — numărul matricol, crotalie, tatuaj etc.;
- tipul tratamentului — diagnosticul;
- tipul produselor folosite;
- data tratamentului;
- proprietarul animalului.

Registru pentru tratament va fi pus la dispoziție autorității sanitare veterinare competente, la cerere.

II. 1. administrarea în scop terapeutic a produselor care conțin:

a) allyl trenbolone administrat pe cale orală sau substanțe betaagoniste, care se folosesc la cabaline și la animalele de companie în conformitate cu instrucțiunile de fabricație;

b) substanțele betaagoniste, administrate parenteral, pentru inducerea căldurilor la vacă în „calving perioada”.

2. Substanțele prevăzute la lit. b) se administrează numai de către un medic veterinar sau sub directă sa responsabilitate.

3. Animalele supuse tratamentului cu substanțele prevăzute la lit. a) și b) se înscriu obligatoriu într-un registru în care se vor consemna datele prevăzute la pct. I.3.

4. Deținătorilor de animale le este interzis să dețină produse medicamentoase care conțin substanțe betaagoniste ce pot fi folosite în scopul inducerii căldurilor la animale. De asemenea, este interzis tratamentul terapeutic al animalelor de producție și al celor de reproducție aflate la sfârșitul vieții reproductive.

Art. 5. — (1) Autoritatea sanitară veterinară competentă poate admite administrarea la animalele de fermă, în scop zootehnic, de produse medicamentoase cu acțiune estrogenă, androgenă sau gestagenă autorizate și înregistrate în România.

(2) Produsele medicamentoase prevăzute la alin. (1) trebuie să fie administrate de către un medic veterinar, în condițiile prevăzute la pct. I al art. 4.

(3) În acvacultură puietul de pește poate fi tratat în scop zootehnic în primele 3 luni de viață cu produse medicamentoase cu acțiune androgenă, în scopul inversării de sex, respectându-se condițiile prevăzute de legislația în domeniu.

(4) Efectuarea unor tratamente cu scop zootehnic la animalele de producție în perioada de îngrășare și la cele de reproducție aflate la sfârșitul vieții reproductive este interzisă.

Art. 6. — (1) Produsele hormonale și cele betaagoniste a căror administrare la animalele de fermă este admisă,

conform art. 4 și 5, trebuie să îndeplinească și să respecte prevederile legislației naționale privind tratarea și înregistrarea acestora.

(2) Este interzisă administrarea la animalele de fermă a substanțelor hormonale:

- care acționează ca un depozit;
- care au o perioadă de remanență în organism mai mare de 15 zile după terminarea tratamentului;
- ale căror instrucțiuni de folosire nu se cunosc;
- pentru care nu există tehnici de laborator pentru detectarea prezenței reziduurilor în limitele admise.

(3) Este interzisă, de asemenea, administrarea produselor medicamentoase care conțin substanțe betaagoniste care au o perioadă de remanență în organism mai mare de 28 de zile după terminarea tratamentului.

Art. 7. — Carnea și produsele de la animalele care au fost supuse tratamentului cu substanțe estrogenice, androgenice sau gestagene sunt interzise pentru consum uman doar dacă animalele respective au fost tratate cu produse medicamentoase conform prevederilor art. 6 și dacă perioada de remanență stabilită a fost urmărită înainte ca animalele să fie sacrificate.

Art. 8. — (1) Autoritatea sanitară veterinară centrală se va asigura că:

a) agenții economici autorizați care importă, fabrică, depozitează, distribuie, comercializează sau folosesc substanțele prevăzute la art. 2 și la art. 3 alin. (1) respectă legislația națională și cea internațională în acest domeniu;

b) a fost respectată legislația cu privire la comercializarea și folosirea substanțelor cu acțiune thyreostatică și a celor betaagoniste la animalele de fermă de către autoritatea sanitară veterinară competentă, fără notificare specială cu privire la stabilirea:

- deținerii sau prezenței de substanțe interzise care pot fi administrate animalelor în scopul îngrășării;
- efectuării de tratamente ilegale la animale;
- absenței urmăririi perioadei de remanență prevăzute la art. 6;
- lipsei urmăririi restricțiilor de folosire a substanțelor prevăzute la art. 4 și 5;
- testele indică prezența:

1. substanțelor prevăzute la art. 4 pct. I.1 în organismul animalelor, în apa de băut și în toate locurile unde sunt întreținute animalele;

2. reziduurilor substanțelor respective în animalele vii, produse, țesuturi, secreții și în excrementele acestora;

d) atunci când în urma verificărilor prevăzute la lit. b) și c) se atestă prezența substanțelor sau produselor a căror folosire este interzisă, prezența de reziduuri de substanțe administrate sau substanțe care provin din efectuarea de tratamente ilegale, aceste substanțe se confiscă. Animalele tratate în aceste condiții, produsele sau carnea provenită de la acestea sunt supuse supravegherii oficiale până la luarea deciziei definitive.

(2) În cazul neconformării la prevederile alin. (1) lit. b)2 și b)3 autoritatea sanitară veterinară competentă va dispune măsuri corespunzătoare în funcție de gravitatea abaterilor.

Art. 9. — (1) Agenții economici autorizați care achiziționează, produc sau experimentează substanțe cu acțiune thyreostatică, estrogenă, androgenă, gestagenă și substanțe betaagoniste, precum și cei care comercializează aceste substanțe au obligația de a întocmi registre speciale în care se înscriu în ordine cronologică:

- cantitățile produse, achiziționate sau experimentate;
- cantitățile vândute sau utilizate în alte scopuri decât cel prevăzut la art. 2;

c) numele persoanelor sau, după caz, denumirea agenților economici care au vândut sau au cumpărat aceste substanțe.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate autorității sanitare veterinare competente, la cererea acesteia.

Art. 10. — Interdicția prevăzută la art. 2 și 3 nu se aplică producerii sau importului de substanțe cu acțiune thyreostatică și celor betaagoniste în România, în scopul exportului.

Art. 11. — La data intrării în vigoare a prevederilor prezentului ordin se abrogă orice dispoziție contrară.

Art. 12. — Institutele centrale de specialitate și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 13. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aducere la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 14. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 5 zile de la data publicării.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ovidiu Natea,
secretar de stat

București, 6 august 2001.
Nr. 298.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei nr. 1.494/2001 privind aplicarea pe teritoriul României a sistemului de tranzit comun pentru mărfurile transportate pe cale ferată

Directorul general al Direcției Generale a Vămilei,
având în vedere:

— prevederile art. nr. 94 paragraful 2 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 20/1993, privind interconectarea dintre sistemele de tranzit și cele ale Comunității Europene;

— Hotărârea Guvernului nr. 91/2000 pentru aplicarea pe teritoriul României a sistemului de tranzit comun al Comunităților Europene și statelor membre ale acestora;

— prevederile art. 100 din Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr. 141/1997 și ale art. 48 alin. (2) și (3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997;

— Protocolul nr. 51.373 din 1 noiembrie 2000 dintre Direcția Generală a Vămilei și Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. privind aplicarea procedurii simplificate de tranzit pentru mărfurile transportate pe cale ferată,
emite următoarea decizie:

Articol unic. — Articolul 9 din Normele metodologice — anexă la Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilei nr. 1.494 din 10 august 2001 privind aplicarea pe teritoriul României a sistemului de tranzit comun pentru mărfurile transportate pe cale ferată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480

din 21 august 2001, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Bunurile transportate pe cale ferată sunt exceptate de la garantarea datoriei vamale, în conformitate cu prevederile art. 349 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997.”

Directorul general al Direcției Generale a Vămilei,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 5 septembrie 2001.
Nr. 1.599.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro